

Květa Jadrníčková

Narozena 15. června 1921 ve Vlašimi, zemřela 10. června 2005 v Jevíčku. Byla malířka, ilustrátorka a grafička. Absolvovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou /prof. Fišárek, Sychra, Tittelbach, Holý/. Od 60. let žila v Jevíčku, tvořila volnou i užitou grafiku a knižní ilustrace /Moravské pohádky, Na veselé hodince/. Ilustrovala také práce Františka Továřka Zašlými stezkami a Jevíčko.

Je čestnou občankou města Jevíčka.

Julius Mackerle

Narodil se v roce 1909 a když zemřel, bylo mu 79 let.

Byl bratr známého historika, architekta, výtvarníka a autora knihy Letopisy města Jevíčka.

Jeho otec vlastnil cihelnu v Jevíčku.

Vystudoval Vysoké učení technické v Brně, kde zkonstruoval a postavil svoje první motorové vozidlo. Poté pracoval ve Škodovce v Plzni jako konstruktér motorů.

Po II. světové válce odešel do Tatry Kopřivnice, kde pracoval na vzduchem chlazených motorech Tatra.

Přednášel na technických univerzitách v Praze, Brně a Bratislavě. Postavil také pokusné vozidlo Rotoped.

V roce 1962 mu byla v Londýně udělena cena Herbert Akroyd Stuart Prize.

Pracoval jako automobilový inženýr, byl vynálezce, zlepšovatel, ale také sportovec. Málokdo ví, že byl také atlet – jeho disciplína byla skok o tyči. Dodnes je v síni slávy klubu Moravská Slavia Brno.

Jaroslav Mackerle

Narodil se 8. srpna roku 1913 v Jevíčku.

Studoval na jevíčském gymnáziu, poté pokračoval ve studiu architektury v Brně.

Byl průkopník amatérského animovaného filmu v Česku, první kreslený film vytvořil už během studií v Brně. Věnoval se také linorytu a perokresbě, vytvořil několik desítek ilustrací.

Před rokem 1948 projektoval např. budovu záložny v Jevíčku, hřbitovní kapli v Úsobrně, úpravu a pomník hřbitova rudoarmějců ve Vísce u Jevíčka.

Amatérsky se zajímal o archeologii, regionální historii a národopis Malé Hané. Po válce působil jako správce archeologických sbírek jevíčského muzea a později jako pracovník jevíčského městského archivu.

Je autorem mnoha publikací, nejznámější je *Letopis města Jevíčka* (Krajské nakladatelství v Brně, 1958, reprint Město Jevíčko, 2008), v níž zpracoval dějiny města do roku 1850. Ještě před válkou vyšla kniha *Pohádky z okolí Jevíčka* (F. Kučera, 1939), doprovozená kolorovanými linoryty.

Jaroslav Mackerle zemřel 3. listopadu 1964 na následky zranění, které utrpěl o dva roky dříve, když při opravě svého domu spadl z lešení. Pohřben je na hřbitově v Jevíčku.

František Plech

Byl vlastivědný badatel, hudebník, kronikář města, pedagog, jevíčský rodák a patriot.

Narodil se 27. března 1932 v Jevíčku. Zde prožil celé dětství a začal také studovat na gymnáziu. Později ale přešel na pedagogické gymnázium ve Znojmě, kde také odmaturoval.

Od dětství ho bavila historie a archeologie. Ať přišel kamkoliv, vždycky ho na prvním místě zajímala historie obce. Měl rád také hudbu, ale když učil děti na základních školách, vždy měl nejraději vlastivědu.

Všude, kde vyučoval, se chopil vedení obecních kronik. A tak jeho zápisy najdeme v kronikách Mladějova, Biskupic i Jevíčka.

Jevíčskou kroniku psal celých 37 let. A předtím psal kroniky jiných obcí 16 let. Dohromady popsal přes 1000 stran.

Jeho úhledný rukopis si někteří pletli s tiskařským písmem. „Musím stát nad stolem a dívat se kolmo shora, jinak bych to tak pěkně nenapsal...“, prozradil jednou při rozhovoru.

V roce 2006 získal ocenění od Pardubického kraje Dobrovolník roku a v roce 2014 získal od města Jevíčko čestné občanství za práci pro město v oblasti historie.

V letech 1976 až 1990 se podílel na vydávání zpravodaje Pod jevíčskou věží, kde měl na starosti vlastivědnou rubriku. Poté sedm let redigoval Jevíčský zpravodaj.

Napsal také publikaci o městské věži, na které František Plech provázel návštěvníky přes dvacet let.

Velkou pozornost věnoval také historii židovské komunity v Jevíčku, která ve městě žila od 16. století. O informace shromážděné jevíčským kronikářem se opírají i autoři souborné publikace, která mapuje stopy Židů v Pardubickém kraji.

Cyril František Napp

Narodil se 6. října 1792 v Jevíčku. Byl moravský římskokatolický duchovní, kulturní a politický činitel; dlouholetý opat augustiniánského kláštera v Brně; poslanec Moravského zemského sněmu.

Pocházel z německé rodiny chudých poměrů. Po absolvování dvouletého studia filozofie v Olomouci vstoupil roku 1811 do kláštera augustiniánů v Brně. Tam pokračoval ve studiu. V roce 1815 byl vysvěcen na kněze a o dva roky později se stal profesorem biblické vědy, Starého zákona a východních jazyků na brněnském kněžském semináři. Zanedlouho tam vyučoval i dějepis, církevní právo a Nový zákon. Začal se připravovat i na doktorské zkoušky, ale studium nedokončil, protože už v roce 1824 jej jako dvaatřicetiletého jednomyslně zvolili opatem.

Byl vyhledávaný pro své hluboké znalosti. Pomáhal řešit staré státní dluhy, podílel se na založení spořitelny a hypoteční banky. Řídil dobročinný spolek, zřizoval opatrovny pro předškolní děti, nechal vystavět chudobinec. Podporoval výsadbu vinic a včelařství.

Od rakouské vlády získal rytířský kříž Leopoldova řádu, Řád Františka Josefa a Řád železné koruny.

I když se narodil jako Němec, naučil se česky a byl velkým vlastencem. Přátelil se s Františkem Palackým, Josefem Šafaříkem a dalšími.

Napp byl po padesát let významnou osobností brněnského veřejného života. Podílel se na většině kulturních a vlasteneckých podniků a pozitivně ovlivnil řadu oborů, jako bylo zemědělství, biologický výzkum, národní hospodářství, obecné i technické školství.

Zemřel 22. července 1867 v Brně.